

Rainbow vliegt naar Rwanda

Roekoe! Weten jullie wie ik ben? Ik ben Rainbow de duif. Ik vlieg de hele wereld over en als ik terugkom in Nederland, vertel ik jullie verhalen over de bijzondere kinderen die ik heb ontmoet.

Rrrrrrrrrrrrr... rrrrrrrrrrr... rrrrrrrrr... Overal om me heen klinkt het geluid van naaimachines. Weet je waar ik ben? Ik ben in Rwanda, een land in Afrika. Ik ben in een klaslokaal waar jongeren naailes krijgen. "Goed zo meiden en jongens, dat ziet er goed uit!" Die stem is van Mama Rose. Zij leert deze jongeren hoe ze de mooiste kleren kunnen maken. "Luister," hoor ik Mama Rose tegen de klas zeggen, "ik heb jullie hulp nodig. Ik ken twee zusjes, Clarissa en Jeanette. Hun ouders zijn overleden aan aids, een besmettelijke ziekte. Gelukkig wonen ze nu samen bij een lieve pleegmoeder, die goed voor hen zorgt. Maar zij heeft niet zoveel geld. Clarissa en Jeanette zijn het afgelopen jaar heel erg gegroeid en ze passen hun schooluniform niet meer. Hun pleegmoeder kan geen nieuwe uniformen kopen, dus die gaan wij voor hen maken." "Een schooluniform," vraag ik aan Mama Rose, "wat is dat? Lijkt dat op een politieuniform?" Mama Rose schiet in de lach. Ze zegt: "Nee, gelukkig niet. Hier in Rwanda dragen alle kinderen dezelfde kleren als ze naar school gaan. Zo kun je niet zien wie er uit een rijk gezin komt, en wie uit een arm gezin. Op de school van Clarissa en Jeanette dragen alle meisjes een blauwe jurk. Kijk, daar komen de zussen aan. Hoi Clarissa, hallo Jeanette." Jeanette kijkt blij, ze zegt: "Wat fijn dat we hier heen mogen komen, Mama Rose, en dat jullie een mooie jurk voor ons gaan maken." Mama Rose neemt de zussen mee en samen met twee jongeren uit de klas meet ze op hoe groot ze zijn. De jongeren gaan meteen aan de slag met grote lappen blauwe stof. "Wat bijzonder dat jullie pleegmoeder en Mama Rose zo goed voor jullie zorgen," zeg ik tegen de twee zussen. "Daar zijn we inderdaad heel blij mee," vertelt Clarissa. "Weet je, onze pleegmoeder is nu ook ziek. We schrokken natuurlijk enorm toen we dat hoorden. We waren bang dat zij ook dood zou gaan, net als onze ouders. Maar Mama Rose vertelde ons gelukkig dat er goede medicijnen zijn. Ze heeft ervoor gezorgd dat onze pleegmoeder die nu krijgt via een zorgverzekering. Daardoor voelt ze zich nu veel beter en kunnen we bij haar blijven wonen." Mama Rose roept Clarissa en Jeanette bij zich. "Jullie schooluniformen zijn aan het eind van de dag klaar, komen jullie dan terug om ze te passen?" Als de zussen aan het eind van de middag terugkomen helpt Mama Rose hen om de blauwe jurken aan te trekken. "Zitten ze goed?" vraagt Mama Rose. "Ja, ze passen prima!" antwoorden de meisjes in koor. Ik kijk blij als ik de zussen zie: Wat zien ze er prachtig uit! En wat ik ben ik blij dat ze nu weer goed passende kleren hebben om naar school te gaan.

Gesprekje

- Wat vinden jullie van dit verhaal? Wat valt jullie op?
- Wat trekken jullie aan naar school? Kies je zelf uit wat je aantrekt, of helpen je ouders daarbij?
- Ben je wel een jaloers op mooie, dure kleding of schoenen van iemand uit je klas? Zou je het fijn vinden als alle kinderen in jouw klas ook in dezelfde kleding naar school moeten komen.
- Wat kunnen wij doen om kinderen als Clarissa en Jeanette te helpen?

Zie ook volgende pagina

Doe-idee

Laat kinderen zelf een schooluniform ontwerpen waarin zij wel naar school zouden willen. Geef hen de keus om een uniform voor meisjes of een uniform voor jongens te ontwerpen. Bespreek met elkaar welke keuzes zij gemaakt hebben bij hun ontwerp, en waarom.